

การสร้างสรรค์ความคิดสร้างสรรค์: นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา

¹ภัทรภรณ์ อุไพบุรณ์

²ธนพล ตีรชาติ

³เอกชัย อีร์ภักสิริ

⁴กชพร อุไพบุรณ์

¹(นักวิชาการอิสระ)

^{2,3,4}(อาจารย์ประจำสาขาวิชาดนตรีศึกษา, คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์)

¹E-mail: 620426025004@bru.ac.th

บทคัดย่อ

ในศตวรรษที่ 21 มีการเปลี่ยนแปลง และมีความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว การจัดการเรียนการสอนจำเป็นต้องสร้าง และส่งเสริมประสบการณ์จริง รวมถึงเน้นความคิดที่หลากหลาย เพื่อให้นักเรียนสามารถก้าวเข้าสู่สังคมโลกศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีคุณภาพ ความคิดสร้างสรรค์ถือเป็นรากฐานที่จะสามารถเพิ่มหรือพัฒนาศักยภาพของมนุษย์ให้มีความสมบูรณ์ และยกระดับการศึกษาเพื่อพัฒนาประเทศให้มีคุณภาพ การกระตุ้นผู้เรียนที่อายุน้อยจะง่ายต่อการตอบสนองสิ่งต่าง ๆ การสร้างคุณลักษณะให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์รู้จักพัฒนาปรับเปลี่ยนตัวเองอยู่เสมอตามสภาพแวดล้อมของสังคม ให้เป็นผู้ที่กล้าที่จะแสดงออกทางความคิด มีความไวต่อการแก้ไขปัญหา อันเกิดจากประสบการณ์การเรียนรู้รอบตัวของแต่ละบุคคลมาเป็นรากฐาน ผู้เขียนจึงนำดนตรีมาใช้ในการเรียนรู้เพื่อช่วยฝึกทักษะ และเจตคติ ที่เน้นให้สามารถเรียนรู้ได้อย่างเท่าเทียม ทั้งยังคำนึงถึงความเหมาะสมตามวัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม โดยการนำรูปแบบวิธีการสอนของซูซูกิมาประยุกต์ใช้คู่กับการสอนเนื้อหา และการทำกิจกรรมดนตรี เพื่อสร้างสรรค์ความคิดสร้างสรรค์ให้นักเรียน มีทั้งหมด 5 กระบวนการ ตั้งแต่การละลายพฤติกรรม การนำเข้าสู่บทเรียนไปสู่วิธีการสอนตามแนวคิดของซูซูกิ 4 ขั้นตอน คือ การฟัง, ลอกเลียนแบบ, ทำซ้ำ และจดจำให้ขึ้นใจ ตลอดจนการจับคู่หรือแบ่งกลุ่มเพื่อที่จะให้นักเรียนได้แสดงความคิด ร่วมกันแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของตน และก่อให้เกิดการพลิกแพลง จนกระทั่งนักเรียนสามารถแสดงพฤติกรรมบ่งชี้ 3 พฤติกรรม ได้แก่ พฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย ต่อจากนั้นให้นักเรียนนำเสนอหน้าชั้นเรียน โดยแสดงออกซึ่งความคิดสร้างสรรค์ทั้ง 4 ด้าน คือ 1) ความคิดริเริ่ม 2) ความคิดคล่องตัว 3) ความคิดยืดหยุ่น และ 4) ความคิดละเอียดลออ หลังจากนั้นสรุป ประเมิน และกล่าวชื่นชม เน้นย้ำความคิดที่หลากหลายของนักเรียน เพื่อให้เกิดความจำจนกระทั่งสามารถนำไปต่อยอดทางความคิดหรือก่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง และผู้อื่นในสังคมต่อไป

คำสำคัญ

ความคิดสร้างสรรค์ / ระดับชั้นประถมศึกษา / ชินนิชิ ซูซูกิ

Create Creative: Elementary School Students

¹Pattraporn Aupaiboon

²Thanapon Teerachat

³Akachai Teerapuksiri

⁴Kotchaphorn Aupaiboon

^{2,3,4}(Advisor, Faculty of Education, Buriram Rajabhat University)

¹E-mail: 620426025004@bru.ac.th

Abstract

In the 21st century, there has been a rapid change and progress. Teaching and learning is necessary to create and foster practical experiences. Including focusing on a variety of ideas to enable students to step into the 21st century society with quality Creativity is the foundation that can enhance or develop human potential to be complete and to upgrade education for the development of the country to be of quality. Encouraging young learners to be easier to respond to things, creating character for students to be creative, know how to develop and adapt themselves according to the social environment. To be someone who dares to express their thoughts sensitive to problem solving resulting from the learning experience surrounding the individual as the foundation The author therefore uses music to learn to help practice skills and attitudes. Focusing on being able to learn equally it also takes into account the age appropriateness of elementary school students physically, mentally, emotionally and socially. By applying Suzuki teaching methodology model to the teaching content and music activities. In order to create creativity for students, there are a total of 5 processes ranging from dissolution behavior. The introduction of the lesson into the teaching method based on Suzuki's concept of 4 steps: listening, imitating, repeating and memorizing. Followed by grouping in order to allow students to share ideas. Share their experiences and caused a twist until the students were able to demonstrate 3 indicator behaviors, namely the cognitive behavior, affective and psychomotor. Then have students present in front of the class. By expressing creativity in 4 areas: 1) initiative 2) agile thinking 3) flexible and 4) detailed thinking. After that summary evaluate and praise Emphasize the diverse ideas of students. To create a memory until it can be used to further develop ideas or to benefit oneself and others in society.

Keywords

Creativity / Elementary School / Shinichi Suzuki

วารสารดนตรีและวัฒนธรรม
ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2565

บทนำ

ในศตวรรษที่ 21 มีการเปลี่ยนแปลง และมีความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วมากกว่าศตวรรษอื่นที่ผ่านมา การจัด การเรียนการสอนจำเป็นต้องสร้าง และส่งเสริมประสบการณ์จริง รวมถึงเน้นความคิดที่หลากหลายให้กับนักเรียน เพื่อสร้าง ความรู้ ความสามารถ ทักษะ เจตคติ และศักยภาพของนักเรียนให้ก้าวทันโลกในยุคปัจจุบัน

ความคิดสร้างสรรค์เป็นสิ่งสำคัญยิ่งสำหรับมนุษย์ เป็นคุณลักษณะที่มีคุณภาพมากกว่าความสามารถทางด้านอื่น ๆ และเป็นคุณสมบัติที่พึงปรารถนาในสังคมประเทศที่ดึงเอาศักยภาพเชิงสร้างสรรค์ของประชาชาติมาใช้ประโยชน์มากเท่าใดก็ยิ่ง มีโอกาสพัฒนา และเจริญก้าวหน้าได้มากเท่านั้น (วาสนา สารจันทร์, 2560: 2-3) ซึ่งการเน้นทักษะการเรียนรู้ในด้านความคิด สร้างสรรค์มีความสำคัญอย่างยิ่งกับการเตรียมความพร้อมของนักเรียนให้เข้าสู่การทำงานของโลกปัจจุบันที่มีความซับซ้อน เพื่อให้ นักเรียนสามารถคิด นำไปปฏิบัติงานได้จริงอย่างเป็นระบบ ดังนั้นการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสังคมในปัจจุบันให้ เข้าสู่สังคมแห่งการเรียนรู้จึงต้องมุ่งเน้นให้นักเรียนสร้างองค์ความรู้ และผลักดันให้ไทยก้าวสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ และคิดอย่าง สร้างสรรค์ ส่งเสริมการสร้างความรู้อิสระ และความคิดอย่างสร้างสรรค์ในศตวรรษที่ 21 (ปรมะ แขวงเมือง, 2561: 176-177) ความคิดสร้างสรรค์ถือเป็นรากฐานที่จะสามารถเพิ่มหรือพัฒนาศักยภาพของมนุษย์ให้มีความสมบูรณ์ มีความพร้อมที่จะ ปรับเปลี่ยน ขับเคลื่อนอยู่ตลอดเวลา สามารถที่จะยกระดับการศึกษาเพื่อพัฒนาประเทศให้มีคุณภาพ ทั้งยังสร้างเสริมทักษะใน การช่วยเหลือตัวเองทั้งจากในห้องเรียน รวมถึงจากประสบการณ์ชีวิตจริง และจะช่วยพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน ซึ่งเป็นทักษะการคิดที่มีความสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงที่กำลังเกิดขึ้นสอดคล้องต่อความต้องการของอนาคต มุ่งเน้นส่งเสริม กระบวนการทางปัญญา โดยนักเรียนเป็นผู้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (กฤษณา วาทยธธา, 2562: 501) โดยผู้สอนจำเป็น จะต้องสร้าง กระตุ้นคุณลักษณะที่จำเป็นให้เกิดขึ้นในตัวนักเรียนให้ได้มากที่สุด การเน้นความคิดสร้างสรรค์ (Creative Thinking) ซึ่งเป็นคุณลักษณะสำคัญที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดความคิดริเริ่ม ฝึกแนวไปจากเดิม เป็นความคิดนอกกรอบที่ นักเรียนเคยมีอยู่แล้ว ให้นักเรียนสามารถนำมาขยายมุมมองใหม่ ๆ ได้ (กมล โพธิเย็น, 2562: 10) การเสริมสร้างการเรียนรู้ให้ เกิดขึ้นกับนักเรียนในระดับประถมศึกษาจำเป็นต้องมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อพัฒนาการ ทั้งทางด้านสติปัญญา อารมณ์ และสังคม เนื่องด้วยผู้เรียนที่อายุน้อยจะตอบสนองต่อสิ่งต่าง ๆ ขึ้นพื้นฐานได้ง่าย และสามารถสื่อสาร เรียนรู้ได้เร็วกว่าช่วงวัยอื่น ๆ ซึ่ง จะได้เปรียบในแง่ที่เป็นนักเรียนแบบที่ดี พร้อมทั้งจะสนุกกับกิจกรรมที่ครู ผู้สอนจัดเตรียมให้ องค์ประกอบเหล่านี้ย่อมช่วยให้ เกิดแรงจูงใจอย่างมาก ทำให้เกิดความเพลิดเพลินไม่น่าเบื่อ และกระตุ้นให้เกิดประสบการณ์ที่ดี เกิดการเรียนรู้ ความเข้าใจที่ หลากหลาย และสร้างความคิดสร้างสรรค์ (วิโรจน์ ประมัย, 2561: 2) ทั้งยังช่วยเสริมสร้างสมาธิ ความจำ เข้าใจปัญหา และ คุณลักษณะที่พึงประสงค์อื่น ๆ นักเรียนจะเกิดการพัฒนาด้านความคิดสร้างสรรค์ และพัฒนาการศึกษาของไทยให้ก้าวทัน ตรงตามทักษะการเรียนรู้ในยุคศตวรรษที่ 21 ได้ และการนำดนตรีมาใช้ในการเรียนรู้จะช่วยฝึกปฏิบัติทักษะ และเจตคติที่เน้น ให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างเท่าเทียมเต็มตามศักยภาพ และเป็นรากฐานสำคัญที่สามารถใช้พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ การใช้ดนตรีเข้ามามีส่วนช่วยในการจัดการเรียนการสอนจะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนคิดอย่างสร้างสรรค์พร้อม ๆ กันกับได้ เพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ ทักษะ เจตคติ และศักยภาพในเนื้อหาวิชา รวมถึงแนวคิดที่เกี่ยวกับความคิด และทฤษฎีการ เรียนการสอนที่สำคัญ โดยการสร้างเสริมประสบการณ์จริงให้แก่ นักเรียน ทำให้สามารถต่อยอดทักษะทางด้านความคิด สร้างสรรค์ของตนเองให้สามารถก้าวเข้าสู่สังคมโลกศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีคุณภาพ (ยุทธนา ทรัพย์เจริญ, 2560: 3) การนำ หลักการสอนดนตรีของซูซูกิมาใช้ควบคู่ในการจัดการเรียนการสอน โดยมุ่งเน้นการประยุกต์ให้เข้ากับยุคสมัย และเน้น กระบวนการทางธรรมชาติ การถ่ายทอดจากแม่สู่ลูก จากครูสู่ นักเรียน จนกระทั่งเกิดการลอกเลียนแบบ การฝึกฝน ทำซ้ำ ๆ อย่างต่อเนื่อง จะช่วยกระตุ้นการแสดงความสามารถ การจดจำสิ่งต่าง ๆ และทำให้นักเรียนเกิดความคิดอย่างมีระบบ โดยไม่ ต้องเป็นไปตามกฎเกณฑ์การจัดการเรียนการสอนแบบเดิม และการจัดสภาพแวดล้อมที่ดีจะยิ่งช่วยส่งเสริมพัฒนาการของ นักเรียนได้มากยิ่งขึ้น (ลิขณันต์เศก ย่านเดิม, 2558: 30)

วารสารดนตรีและวัฒนธรรม
ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2565

จากที่กล่าวมาข้างต้น ความคิดสร้างสรรค์เป็นสิ่งสำคัญยิ่งสำหรับมนุษย์ การกระตุ้นคุณลักษณะที่จำเป็นให้เกิดขึ้นในตัวนักเรียนจะช่วยส่งเสริมกระบวนการทางปัญญา สามารถนำไปสู่การปฏิบัติงานได้จริงอย่างเป็นระบบ ผู้เขียนต้องการเพิ่มหรือพัฒนาศักยภาพ โดยใช้การศึกษาทั้งจากในห้องเรียน และนอกห้องเรียน กระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ให้กับนักเรียน มุ่งเน้นการคิดที่ได้จากประสบการณ์จริง เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รู้จักคิดนอกกรอบ และสามารถขยายมุมมองใหม่ ๆ ได้ สามารถสร้างความรู้ ความเข้าใจ สมาธิ ความจำ กระตุ้นเชาว์ปัญญา และคุณลักษณะอื่น ๆ อันพึงประสงค์ได้ด้วยความคิดสร้างสรรค์ ทั้งยังส่งเสริมความอยากรู้ ฝึกการสังเกต กระตุ้นให้นักเรียนรักการเรียนรู้ตลอดชีวิต รู้จักพัฒนาปรับเปลี่ยนตัวเองอยู่เสมอตามสังคมสภาพแวดล้อม โดยผู้เขียนจะนำดนตรีมาใช้ในการเรียนรู้เพื่อช่วยฝึกปฏิบัติทักษะ และเจตคติที่เน้นให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างเท่าเทียมเต็มตามศักยภาพ การใช้กิจกรรมส่งเสริมประสบการณ์จริงของแต่ละบุคคล เพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ ทักษะ เจตคติ และกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์สร้างศักยภาพให้นักเรียนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จนกระทั่งสามารถก้าวเข้าสู่สังคมโลกศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีคุณภาพ

ความหมายของความคิดสร้างสรรค์

ความสามารถทางการคิด มุมมองแนวคิดเฉพาะบุคคล โดยใช้กระบวนการของระบบประสาท สมอง และร่างกาย จนส่งผลให้เกิดแนวโน้มทางการคิดที่หลากหลาย การคิดในลักษณะอเนกนัย ความคิดหลายทิศทาง หลายแง่หลายมุม คิดได้กว้างไกลนำไปสู่การแก้ไขปัญหา การปรับปรุง ดัดแปลง คิดแปลกใหม่หรือการแก้ไขอย่างเฉียบพลัน จนกระทั่งมีจินตนาการ และมีประโยชน์เชิงบวกต่อตนเอง และสังคม

อภิชาติ เนินพรหม (2559: 18) ได้ให้ความหมายของคำว่า ความคิดสร้างสรรค์ หมายถึง ความสามารถของสมองในการคิด กระบวนการทางสมองที่คิดในลักษณะอเนกนัย คือ ความคิดหลายทิศทาง หลายแง่หลายมุม คิดได้กว้างไกลนำไปสู่การคิดประดิษฐ์สิ่งแปลกใหม่รวมถึงการคิดค้น พบวิธีการแก้ปัญหา มีความสามารถในการปรับปรุง ดัดแปลง ออกแบบ ต่อเติม และเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของสิ่งเร้าในแง่มุมต่าง ๆ กัน มีการจินตนาการ อันจะนำไปสู่การคิดด้านการแก้ปัญหาที่แปลกใหม่หรือประดิษฐ์คิดค้น สิ่งที่แปลกใหม่ และเป็นประโยชน์โดยมีพฤติกรรมแสดงออกทางด้านจิตใจ และบุคลิกภาพของบุคคลที่คิดสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นการผสมผสาน “ความสามารถในการคิด” และ “ความสามารถในการสร้างสรรค์” ความคิดสร้างสรรค์มีความหลากหลาย เช่น ความคิดสร้างสรรค์ ความคิดเชิงสร้างสรรค์ การคิดอย่างคล่องแคล่ว การคิดริเริ่ม คิดยืดหยุ่น คิดละเอียดลออ การคิดนอกกรอบ และอื่น ๆ เป็นต้น โดยสามารถสรุปความสามารถทางการคิดสร้างสรรค์ว่าประกอบด้วยประเด็นสำคัญ ได้แก่ มิติด้านการคิด มิติด้านจิตใจ บุคลิกภาพ และมิติด้านผลงานสร้างสรรค์

Hallam (2015: 68) ความหมายของความคิดสร้างสรรค์ หมายถึง การรู้จักปรับตัว เปลี่ยนแปลง และพัฒนาทางความคิดให้เข้ากับสถานการณ์ โดยใช้เนื้อหาบทเรียนที่ได้เรียนรู้มาผ่านการฝึก ลงมือปฏิบัติ และต่อยอดทำให้เกิดประสบการณ์แปลกใหม่ ๆ

Kim (2017: 304) ความหมายของความคิดสร้างสรรค์ หมายถึง การพัฒนาทางความคิด การประดิษฐ์สิ่งใหม่ ๆ หรือมีแนวคิด มีความรู้สึกนึกคิดในแบบของตนเองต่อสภาพแวดล้อมหรือสิ่งต่าง ๆ รอบตัว โดยมีเหตุผลประกอบ และส่งผลให้เกิดการพัฒนาเชิงบวก การแสดงออกซึ่งความคล่องแคล่ว ความคิดริเริ่ม ความยืดหยุ่น และความละเอียดลออในเชิงหลากหลายทางความคิดจินตนาการเฉพาะบุคคล

Hahm, Kim, & Park (2019: 1-2) ความหมายของความคิดสร้างสรรค์ หมายถึง ความโดดเด่นด้านความสามารถทางการคิด และสร้างจินตนาการหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งขึ้นใหม่จากประสบการณ์ ความสนใจที่ได้รับมาจากชีวิตประจำวัน และสังคมรอบข้างเฉพาะบุคคล มีความสัมพันธ์ระหว่างประสาท สมอง และร่างกาย จนส่งผลให้เกิดแนวโน้มที่หลากหลาย ได้แก่ ความคล่องแคล่ว ความคิดริเริ่ม ความคิดนามธรรมจนเกิดเป็นรูปธรรม และความคิดที่ซับซ้อนละเอียด จนกระทั่งพัฒนาต่อยอดการแสดงออกทางความคิดสร้างสรรค์

วารสารดนตรีและวัฒนธรรม
ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2565

จากการศึกษาความหมายของความคิดสร้างสรรค์สรุปได้ว่า เป็นความสามารถทางการคิด การปรับตัวเฉพาะบุคคล ที่พัฒนามาจากกระบวนการเรียนรู้ประสบการณ์ ชีวิตประจำวัน และสังเคราะห์ผ่านความคิด วิเคราะห์ แยกแยะ แก้ไข ปรับปรุง และสรุปโดยมีเหตุผลประกอบ ส่งผลให้เกิดพัฒนาการทางความคิด การแสดงออกที่หลากหลาย การนำสิ่งที่มีอยู่ มาคิดจินตนาการจนก่อให้เกิดสิ่งใหม่หรือพัฒนาจากสิ่งเดิมให้ดีขึ้น ทั้งที่เกิดจากการสังเกต การสร้างขึ้นเอง ผึกฝนหรือลอกเลียนแบบเรียนรู้จากประสบการณ์ของผู้อื่น จนกระทั่งสามารถพัฒนาเปลี่ยนแปลงต่อยอดเกิดเป็นความคิดขั้นสูง การคิด วิเคราะห์ ประมวลผล การผสมผสานหรือบูรณาการสิ่งเดิมจนก่อให้เกิดสิ่งแปลกใหม่ในสถานการณ์ที่ที่แตกต่างกัน และสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างเฉียบพลันหลากหลายในเวลาจำกัดโดยมีประสิทธิภาพ

แนวคิดคุณลักษณะของผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์

Guilford (1973: 2-4) ได้ให้แนวคิดคุณลักษณะของผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ หมายถึง ผู้ที่คิดแตกต่างแบบไม่คาดคิด ผู้ที่วิเคราะห์สร้างความเข้าใจ ตั้งใจเรียนรู้สิ่งรอบตัว เพื่อสามารถนำความรู้ที่นำมาสร้างกระบวนการคิด และนำมาใช้แก้ไขปัญหาได้อย่างเปิดกว้างทางจิต และรวบรวมข้อมูลทางประสบการณ์ นำมาคิดริเริ่มกระบวนการใหม่ ๆ ให้กับชีวิตของตนเอง สร้างจินตนาการ และเทคนิคการแก้ปัญหาที่เปิดเผยในลักษณะความคิดสร้างสรรค์ที่เด่น ๆ ได้แก่

1. มีความสามารถในการก้าวข้ามประเพณีหรือนิสัย เพื่อให้ได้มาซึ่งความแตกต่าง และแปลกใหม่
2. มีความคล่องแคล่ว ความสามารถในการคิด และแก้ปัญหาที่เป็นไปได้มากมาย
3. มีความสามารถในการวิเคราะห์หารายละเอียด
4. มีความอดทนต่อความคลุมเครือ ความสามารถในการยึดมั่นพลิกความคิด ค่านิยม และนำมาซึ่งการประนีประนอมโดยไม่มีความตึงเครียด ตัวอย่างเช่น บุคคลที่มีความคิดสร้างสรรค์ดูเหมือนจะเป็นทั้งสองอย่าง คือ ผู้ที่มีความสุนทรีย์ศาสตร์ และทฤษฎีความจริงร่วมกัน เป็นต้น
5. มีความคิดริเริ่ม ทำสิ่งแปลกใหม่
6. มีแนวคิดใหญ่ ๆ เพื่อให้เกิดข้อเท็จจริง และประโยชน์แก่สังคม
7. มีความไว ความสามารถในการรับรู้ปัญหา สังเกต คิดริเริ่มแก้ไขข้อบกพร่อง และชื่นชอบความท้าทาย
8. มีความอยากรู้อยากเห็น เปิดกว้างต่อความคิด และประสบการณ์ใหม่ ๆ เสมอ
9. มีความเป็นอิสระ มีการคิดสิ่งต่าง ๆ ผ่านตัวตนของเราเองด้วยความเชื่อมั่น
10. มีการสะท้อนกลับ ความสามารถในการพิจารณา และพิจารณาใหม่ เพื่อประเมินความคิดของเรา และความคิดของผู้อื่น โดยใช้เวลาในการบรรลุความเข้าใจ และวางแผนเพื่อให้เห็นภาพที่สมบูรณ์เป็นจริงอย่างคุ้มค่า
11. มีการดำเนินการ ความสามารถในการนำความคิดไปสู่การปฏิบัติอย่างกระตือรือร้นทางความคิด
12. มีสมาธิ และความเพียรในการทำงานยาก ๆ ที่ยาวนาน สม่ำเสมอ และต่อเนื่อง
13. มีความมุ่งมั่นในการมีส่วนร่วมอย่างลึกซึ้ง
14. มีการแสดงออกของบุคลิกภาพทั้งหมดในทุกรูปแบบอย่างหลากหลาย
15. มีอารมณ์ขัน ความสามารถในการมองเห็น และเข้าใจ การแสดงออกทางอารมณ์ขันในความขัดแย้งต่อสิ่งรอบข้าง เพื่อรักษาความสมดุลของชีวิต โดยไม่สูญเสียความมุ่งมั่นของตนเอง

Torrance (1993: 232) ได้ให้แนวคิดคุณลักษณะของผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ หมายถึง ผู้ที่มีความสามารถทางการคิดที่แตกต่างหรือผู้ที่พัฒนาการคิดไปจากการเรียนรู้เดิม การคิดตัดสินใจที่จะริเริ่มในมุมมองของแต่ละบุคคล มีความสนใจในสิ่งรอบข้าง และการมุ่งเน้นกระบวนการหลักการคิด การยอมรับ เรียนรู้ และแก้ไขปัญหาโดยใช้ความคิดสามารถเล็งเห็นถึงความสำคัญ เข้าใจ และเริ่มปฏิบัติ ลงมือทำโดยใช้ความจำ และประสบการณ์ที่ผ่านมา จนก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงผสมผสานที่ไม่คาดคิด และแปลกใหม่

วารสารดนตรีและวัฒนธรรม
ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2565

Shaughnessy & Torrance (1998: 442-446) ได้ให้แนวคิดคุณลักษณะของผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ หมายถึง ผู้ที่สามารถคิด แก้ไขปัญหา และมีสติปัญญาที่ซับซ้อน พร้อมทั้งจะเพิ่มพูนความสามารถทางการแก้ปัญหาในด้านต่าง ๆ มีความคิดสร้างสรรค์ เปรียบเสมือนความอยากรู้อยากเห็นที่ซัดสาลงไปเรื่อย ๆ การมองถึงสองครั้ง การมองข้ามข้อผิดพลาด การอยู่ในน้ำลึก การฟัง การสัมผัส การได้กลิ่น การเจาะรูเพื่อมองให้ทะลุถึงมุมมองต่าง ๆ การสร้างปราสาททราย การร้องเพลงในคีย์ของตนเอง และเปรียบเสมือนการจับมือกับวันพรุ่งนี้ การรู้จัก และเป็นตัวของตัวเอง ความคิดสร้างสรรค์คือความอยู่รอดของบุคคลที่มีทั้งเกิดจากการสร้างขึ้นเอง และฝึก จนกระทั่งต่อยอดจากสิ่งที่เรียนรู้เดิม ความสามารถหลักของความคิดสร้างสรรค์ได้รับการกำหนดแนวความคิดการฝึก การสอน ออกแบบทดสอบ และประเมินไว้ เรียกว่า รูปแบบการบ่มเพาะการสอนทางความคิด (The Incubation Model of Teaching) ได้แก่

1. เป็นผู้ที่ค้นหาปัญหา
2. เป็นผู้ที่สร้างทางเลือกในการคิดที่มากมาย
3. เป็นผู้ที่มีความคิดที่ยืดหยุ่น
4. เป็นผู้ที่สร้างความคิดเดิม ๆ นำมาเป็นพื้นฐาน
5. เป็นผู้ที่ทำทุกอย่างโดยละเอียด
6. เป็นผู้ที่เน้นสาระสำคัญเท่านั้น เพื่อให้เกิดการต่อยอด
7. เป็นผู้ที่เปิด และยอมรับการเรียนรู้อยู่เสมอ
8. เป็นผู้ที่ตระหนักถึงอารมณ์ และการใช้มัน
9. เป็นผู้ที่น่าความคิดไปสู่บริบทสภาพแวดล้อมความเป็นจริงอย่างกระจ่าง
10. เป็นผู้ที่รวบรวม และวิเคราะห์ สังเคราะห์ได้
11. เป็นผู้ที่สามารถแสดงออกอย่างมีชีวิตชีวา มีความสุข และมีสีสัน
12. เป็นผู้ที่เพลิดเพลิน และชอบก่อให้เกิดการใช้จินตนาการ
13. เป็นผู้ที่ใช้ความคิดกับการเคลื่อนไหว และเสียง
14. เป็นผู้ที่มีมองเห็นปัญหาเป็นโจทย์ และหาแนวทางแก้ไขในหลาย ๆ ด้านอยู่เสมอ
15. เป็นผู้ที่แสดงภาพสิ่งต่าง ๆ ภายในให้เป็นรูปธรรม
16. เป็นผู้ที่ย้ายขอบเขตโดยการตัดผ่านหรือคิดไปให้ไกลกว่าจุดเดิม
17. เป็นผู้ที่ปล่อยอารมณ์ขึ้น คิดบวก
18. เป็นผู้ที่จินตนาการทุกสิ่งอย่างไม่มีที่สิ้นสุด

“จงให้ออกาสยอมรับต่อการเรียนรู้ประสบการณ์ มันคือการเปลี่ยนแปลงทางความคิดอย่างแท้จริง”

จากการศึกษาแนวคิดคุณลักษณะของผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์สรุปได้ว่า เป็นลักษณะการแสดงออกของผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ ผู้ที่มีการตอบสนองในรูปแบบใหม่ ๆ ทางความคิด การแสดงออกซึ่งสติปัญญา รวมถึงการคิดแก้ไขปัญหาจนสำเร็จ การแสดงออกทางด้านความรู้ ความจำ ความเข้าใจ และสามารถจำลอง ออกแบบองค์ประกอบหรือรูปแบบทางความคิดได้ มีความไวต่อปัญหา ความสนใจในการคิดใหม่ การคิดค้น แก้ไขปัญหา การคิดอย่างยืดหยุ่น คล่องตัว และละเอียดลออ รู้จักปรับเปลี่ยน ต่อเติมหรือประยุกต์ อันเกิดจากประสบการณ์การเรียนรู้ของแต่ละบุคคล

แนวทางการสร้างสรรค์ความคิดสร้างสรรค์

การกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ ส่งเสริมการสร้างประสบการณ์ทางการแสดงออกที่หลากหลายรูปแบบ และคำนึงถึงความเหมาะสมตามวัยของนักเรียน การสร้างบรรยากาศที่ดีให้แก่การเรียนเป็นการเรียนรู้ร่วมกันทั้งจากตนเอง และผู้อื่น ให้มีอิสระทางการคิดของแต่ละบุคคล ไม่มีสิ่งที่มีผิดหรือถูก และไม่กดดันนักเรียน โดยผู้เขียนจะสร้างสรรค์ความคิดสร้างสรรค์ให้นักเรียนผ่านกิจกรรมดนตรี เนื่องจาก ดนตรีกับการศึกษานั้น สามารถสร้างการเรียนรู้ให้กับนักเรียน ทั้งยังช่วยเสริมสร้าง

วารสารดนตรีและวัฒนธรรม
ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2565

พัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ช่วยพัฒนาให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มีจินตนาการ (สำนักวิชาการ และมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 182) และการใช้กิจกรรมดนตรีจะช่วยสร้างเสริมประสบการณ์จริงให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างเท่าเทียม โดยใช้รูปแบบวิธีการสอนของ ชูชูกิ 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การฟัง 2) การลอกเลียนแบบ 3) การทำซ้ำ และ 4) การจดจำขึ้นใจ (เหนือดวง พูลเพิ่ม, 2560: 32)

การคิดอย่างสร้างสรรค์ของทอร์เรนซ์ (Torrance) และกิลฟอร์ด (Guilford) ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่

1. ความคิดริเริ่ม (Originality) คือ สามารถคิดเปลี่ยนแปลง ต่อยอด สิ่งที่ได้เรียนรู้มาได้ด้วยความคิดที่แปลกใหม่ และตรงประเด็นเหมาะสม
2. ความคิดคล่องตัว (Fluency) คือ สามารถคิด วิเคราะห์ แก้ไขปัญหา หาวิธีจากประสบการณ์หรือสิ่งที่ได้เรียนรู้มา เพื่อให้ได้มาซึ่งความคล่องแคล่วมากกว่า 2 วิธี ในระยะเวลาที่กำหนดไว้
3. ความคิดยืดหยุ่น (Flexibility) คือ สามารถคิด ดัดแปลงสิ่งที่มีอยู่หรือนำสิ่งอื่นมาทดแทนสิ่งที่ขาดได้อย่างหลากหลายตามที่ต้องการ
4. ความคิดละเอียดลออ (Elaboration) คือ มีการคิด วิเคราะห์ เปรียบเทียบ ออกแบบจนกระทั่งสามารถอธิบายแจกแจงรายละเอียดของวิธีการได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์หรือสิ่งนั้น ๆ โดย สามารถอธิบายวิธีการคิดแก้ไข ปัญหาหรือขยายความคิดได้อย่างครบถ้วน และมีรายละเอียดที่สมบูรณ์ แปลกใหม่ ตรงประเด็น โดยไม่ได้เกิดจากความบังเอิญ (อภิชาติ เนินพรหม, 2559: 19)

จากที่กล่าวมาทั้งหมดสรุปได้ว่า แนวทางการสร้างสรรค์ความคิดสร้างสรรค์จะมีการกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ผ่านดนตรีตามรูปแบบวิธีการของชูชูกิ ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างเท่าเทียม เพื่อส่งเสริมการสร้างประสบการณ์ทางการแสดงออกที่หลากหลาย และคำนึงถึงความเหมาะสมตามวัยของนักเรียนที่เน้นพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ทั้งยังช่วยพัฒนาให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ความคิดสร้างสรรค์

การนำรูปแบบวิธีการสอนของชูชูกิมาประยุกต์ใช้คู่กับการสอนเนื้อหา และทำกิจกรรมดนตรี เพื่อสร้างสรรค์ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษา มี 5 กระบวนการ ดังนี้

กระบวนการที่ 1 การละลายพฤติกรรม สร้างบรรยากาศที่ดีให้นักเรียนเป็นการเรียนรู้ร่วมกันทั้งจากตนเอง และผู้อื่น ก่อนการนำเข้าสู่บทเรียน

กระบวนการที่ 2 การนำเข้าสู่บทเรียน กระตุ้นเร้าความสนใจเพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมที่จะเข้าสู่เนื้อหา และกิจกรรมดนตรีด้วยรูปแบบวิธีการสอนตามแนวของชูชูกิ 4 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 ฟังขั้นพื้นฐาน คือ การรับรู้ความไพเราะของดนตรีจากบทเพลงที่มีหลากหลายรูปแบบ หลากหลายประเภทที่ง่าย เหมาะสมตามวัย หลังจากนั้นตั้งคำถามเพื่อกระตุ้นการคิด วิเคราะห์โดยให้ตอบพร้อมกัน ไม่เจาะจงนักเรียน เพื่อไม่ให้เกิดความตึงเครียด คำถามตัวอย่างเช่น เพลงนี้ช้าหรือเร็ว ให้ความรู้สึกสนุกสนานหรือโศกเศร้า เพลงนี้เหมาะเปิดกับงานเทศกาลใด สามารถออกแบบท่าทางการเคลื่อนไหวได้หรือไม่ เป็นต้น จนนำไปสู่กระบวนการคิดอย่างสร้างสรรค์

ขั้นที่ 2 เลียนแบบ คือ การลอกเลียนแบบทักษะประสบการณ์จากครู ผู้สอนหรือสื่อการเรียนรู้ที่ได้จัดเตรียมไว้ให้นักเรียน ตัวอย่างเช่น เลียนแบบท่าทางการเคลื่อนไหว การร้องออกเสียงหลังจากการฟัง เลียนแบบจังหวะหรือทำนองที่ได้ยินจากบทเพลง เครื่องดนตรีหรือสื่อวิดีโออิเล็กทรอนิกส์ แอปพลิเคชันต่าง ๆ เป็นต้น เพื่อสร้างหรือเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจ สร้างสมาธิ ให้เกิดการจดจำ และกระตุ้นหาปัญหา

ขั้นที่ 3 ทำซ้ำ คือ การให้นักเรียนฝึกปฏิบัติทักษะประสบการณ์จริงแบบซ้ำ ๆ ที่ได้เรียนรู้จากครู ผู้สอน ทั้งยังสังเกตเพื่อนร่วมห้องเรียน นำมาปรับเปลี่ยนให้เข้ากับตนเองมากยิ่งขึ้น ทำให้เกิดความจำ และเกิดความคิดริเริ่ม ความคิดคล่องตัว

วารสารดนตรีและวัฒนธรรม
ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2565

ขั้นที่ 4 จดจำฝังใจ คือ นักเรียนเกิดความชำนาญ สามารถจดจำ และแสดงออกได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม และเป็นธรรมชาติ จนเกิดอิสระทางการคิดของแต่ละบุคคลที่มีความคิดริเริ่ม ความคิดคล่องตัว จนนำไปสู่ ความคิดยืดหยุ่น และความคิดละเอียดลออได้ เมื่อผ่านการจัดการเรียนรู้ครบทั้ง 4 ขั้นตอนของซูซูกิแล้ว หลังจากนั้นกระบวนการถัดไป คือ

กระบวนการที่ 3 การจับคู่หรือแบ่งกลุ่ม ให้หัวข้อการทำกิจกรรมทางดนตรีขั้นพื้นฐานง่าย ๆ ที่ได้เรียนรู้จากประสบการณ์ก่อนหน้านี้ ร่วมเสนอความคิด ออกแบบ ในกลุ่มให้แต่ละความสามารถเพื่อให้นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้ โดยตั้งกรอบให้นักเรียนคิด พลิกเพลง จนกระทั่งนักเรียนตอบสนองพฤติกรรมบ่งชี้ 3 ด้าน ออกมา ได้แก่

1. พฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ที่เกิดจากประสบการณ์การใช้กิจกรรมดนตรี สร้างความรู้ ความเข้าใจ การสื่อสาร การเขียน หรือกระบวนการปฏิกิริยาต่าง ๆ เช่น คำศัพท์ นิยาม สัญลักษณ์ เป็นต้น ให้รู้จักคิดเรียนรู้ แก้ปัญหา ทำให้เกิดการแปล ตีความ ขยายความ ถอดความสัญลักษณ์ ทำให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ และสามารถนำความรู้ ความเข้าใจไปใช้ต่อยอดได้

2. พฤติกรรมด้านจิตพิสัย (Affective Domain) ที่เกิดจากประสบการณ์การใช้กิจกรรมดนตรี การแสดง อารมณ์ความรู้สึกออกมาทั้งทางร่างกาย และจิตใจ การคิดจากง่ายไปยาก การรับรู้ การตอบสนอง การสร้าง และจัดระบบ ค่านิยมหรือลักษณะนิสัย จนกระทั่งทำให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ จนกระทั่งแสดงออกมาทางพฤติกรรม

3. พฤติกรรมด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) ที่เกิดจากประสบการณ์การใช้กิจกรรมดนตรี เสริมสร้างทักษะการเคลื่อนไหวผ่านการฟัง แสดงออกมาโดยการใช้อวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย แบ่งได้ 5 ระดับ ขึ้นเปลี่ยนแบบ การทำโดยยึดแบบ การทำด้วยความชำนาญ การทำในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่แตกต่างกันไป และการคิดแก้ไขปัญหโดย เฉียบพลัน จนกระทั่งทำให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ และแสดงพฤติกรรมออกมา หลังจากสรุปหัวข้อของแต่ละกลุ่ม อย่างชัดเจนอีกครั้ง และใช้เวลาในการคิดวางแผน ระบุเวลาอย่างชัดเจน และให้นำเสนอ 2 รอบ เพื่อที่จะสามารถวัดได้ว่า นักเรียนเกิดความคิดคล่องตัวหรือไม่ และสามารถคิดอย่างยืดหยุ่นได้ไหม

กระบวนการที่ 4 นำเสนอให้นักเรียนนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนดูความคิดสร้างสรรค์ ทั้ง 4 ด้าน คือ 1) ความคิด ริเริ่ม 2) ความคิดคล่องตัว 3) ความคิดยืดหยุ่น และ 4) ความคิดละเอียดลออ

กระบวนการที่ 5 ซึ่งเป็นกระบวนการที่สุดท้าย คือ การสรุป และประเมินผล ถือเป็นการเปิดโอกาสให้ครู ผู้สอน และนักเรียนร่วมกันแลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็น ชื่นชมความคิดที่หลากหลายของเพื่อน ๆ กลุ่มอื่น และของตนเอง จดจำ ประสบการณ์การเรียนรู้ จนสามารถนำไปต่อยอดทางความคิดหรือก่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง และผู้อื่นในสังคมต่อไป

จากที่กล่าวมาทั้งหมดสรุปได้ว่า การสร้างสรรค์ความคิดสร้างสรรค์เป็นการนำรูปแบบวิธีการสอนของซูซูกิมา ประยุกต์ใช้คู่กับการสอนเนื้อหา และทำกิจกรรมดนตรี เพื่อสร้างสรรค์ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนในระดับชั้น ประถมศึกษา มี 5 กระบวนการ ตั้งแต่การละลายพฤติกรรม การนำเข้าสู่บทเรียน ไปสู่วิธีการสอนตามแนวคิดของซูซูกิ 4 ขั้นตอน ต่อด้วยการจับคู่หรือแบ่งกลุ่ม ให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมบ่งชี้ 3 พฤติกรรม จนกระทั่งนำเสนอหน้าชั้นเรียนให้ แสดงออกถึงความคิดสร้างสรรค์ทั้ง 4 ด้าน หลังจากนั้นสรุป และประเมินผล ชื่นชมความคิดที่หลากหลายของเพื่อน ๆ กลุ่มอื่น และของตนเอง จนนักเรียนสามารถนำไปต่อยอดก่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง และผู้อื่นในสังคมต่อไป

วาระสารณตรีและวัฒนธรรม
ปี 1 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2565

สรุปการสร้างสรรคความคิดสร้างสรรค์

เพื่อให้ นักเรียนสามารถก้าวเข้าสู่สังคมโลกศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีคุณภาพ การจัดการเรียนการสอนจำเป็นที่จะต้องสร้าง และส่งเสริมประสบการณ์จริง รวมถึงเน้นความคิดที่หลากหลาย ซึ่งความคิดสร้างสรรค์ถือเป็นรากฐานที่จะสามารถเพิ่ม หรือพัฒนาศักยภาพของมนุษย์ให้มีความสมบูรณ์ และยกระดับการศึกษาเพื่อพัฒนาประเทศให้มีคุณภาพ การที่กระตุ้น คุณลักษณะที่จำเป็นให้เกิดขึ้นในตัวนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาจะช่วยส่งเสริมความรู้ความสามารถ เจตคติของนักเรียน ให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติงานได้จริงอย่างเป็นระบบทั้งจากในห้องเรียน และนอกห้องเรียน รู้จักการสังเกต ปรับเปลี่ยนตาม สภาพแวดล้อม รักในการเรียนรู้ รู้จักการคิดนอกกรอบ โดยการนำดนตรีมาใช้ในการเรียนรู้เพื่อช่วยฝึกทักษะ และเจตคติ ที่เน้นให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างเท่าเทียม ทั้งยังคำนึงถึงความเหมาะสมตามวัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาทั้งทางด้าน ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม โดยผู้เขียนได้สร้างสรรค์รูปแบบวิธีการสอนโดยการนำรูปแบบวิธีการสอนของซูซูกิมา ประยุกต์ใช้ควบคู่กับการสอนเนื้อหา และการทำกิจกรรมดนตรี เพื่อสร้างสรรค์ความคิดสร้างสรรค์ให้นักเรียน มีทั้งหมด 5 กระบวนการ ตั้งแต่กระบวนการละลายพฤติกรรม กระบวนการนำเข้าสู่บทเรียนไปสู่วิธีการสอนตามแนวคิดของซูซูกิ 4 ขั้นตอน คือ การฟัง, ลอกเลียนแบบ, ทำซ้ำ และจดจำให้ขึ้นใจ ต่อด้วยกระบวนการจับคู่หรือแบ่งกลุ่มเพื่อที่จะให้นักเรียนได้ แสดงความคิด ร่วมกันแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของตน และก่อให้เกิดการพลิกแพลง การฝึกฝนประสบการณ์การปฏิบัติให้แก่ นักเรียนชั้นพื้นฐานจนทำให้นักเรียนเกิดความจำ และชำนาญ จนกระทั่งนักเรียนสามารถแสดงพฤติกรรมบ่งชี้ 3 พฤติกรรม ได้แก่ พฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย ต่อจากนั้นนำไปสู่กระบวนการให้นักเรียนนำเสนอหน้าชั้น เรียน เพื่อมุ่งเน้นให้นักเรียนพัฒนาความคิดเก๋ต๋อยอดไปสู่การสร้างความคิดใหม่ที่เน้นความคิดสร้างสรรค์ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ 1) ความคิดริเริ่ม 2) ความคิดคล่องตัว 3) ความคิดยืดหยุ่น และ 4) ความคิดละเอียดลออ หลังจากนั้นนำไปสู่กระบวนการ สดุดท้าย การสรุป ประเมิน และกล่าวชื่นชม เน้นย้ำความคิดที่หลากหลายของนักเรียน เพื่อให้เกิดความจำจนกระทั่งสามารถ นำไปต่อยอดทางความคิดหรือก่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง และผู้อื่นในสังคม ทั้งยังช่วยสร้างศักยภาพให้นักเรียนมี ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นจนสามารถก้าวทันโลกยุคปัจจุบัน

วาระสารณบัตรและวัฒนธรรม
ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2565

เอกสารอ้างอิง

- กฤษณา วาทยธธา. (2562, มีนาคม-เมษายน). ความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนที่เรียนด้วยสิ่งแวดล้อมทางการเรียนรู้มีเดียร่วมกับเทคโนโลยีเสมือนจริง ตามแนวคอนสตรัคติวิสต์ ที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ เรื่อง การสร้างสรรค์ชิ้นงานด้วยกระบวนการเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. **วิชาการ Veridian E-Journal มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ**, 12(2), 501-502.
- กมล โพธิเย็น. (2562, มกราคม-มิถุนายน). ความคิดสร้างสรรค์: พรสวรรค์ที่ครูควรสร้างสรรค์สร้างให้ผู้เรียน. **ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร**, 17(1), 10.
- ประมะ แขวงเมือง. (2561, มกราคม-เมษายน). ผลการใช้นวัตกรรมเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ที่ส่งเสริมการสร้างความรู้ และการคิดสร้างสรรค์ในศตวรรษที่ 21 สำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา. **ปัญญาภิวัฒน์**, 10(1), 176-177.
- ยุทธนา ทรัพย์เจริญ. (2560). การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานวิชาดนตรีสากล เพื่อพัฒนาทักษะการปฏิบัติทางดนตรี และความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- วาสนา สารจันทร์. (2561). การจัดการเรียนรู้วิชาดนตรีตามแนวคิดของคาร์ล ออร์ฟร่วมกับกระบวนการแก้ปัญหา เพื่อพัฒนาทักษะการปฏิบัติทางดนตรี และทักษะความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และนวัตกรรมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- วิโรจน์ ประรัมย์. (2561). ผลการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้). บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- สำนักวิชาการ และมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สิขณันต์เศก ย่านเดิม. (2558, กรกฎาคม-ธันวาคม). แนวคิดทฤษฎีการสอนดนตรี. **วารสารศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโร**, 19(2), 30.
- เหนือดวง พูลเพิ่ม. (2560). การจัดการเรียนรู้วิชาดนตรีตามแนวคิดของซูซูกิร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการขับร้อง และความสามารถในการทำงานเป็นทีม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- อภิชาติ เนินพรหม. (2559). การพัฒนารูปแบบกระบวนการเรียนการสอน เพื่อเสริมสร้างความสามารถทางการคิดสร้างสรรค์ สำหรับผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิจัย วัดผล และสถิติการศึกษา). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Guilford, J. P. (1973). **Characteristics of Creativity**. Springfield, USA: Illinois State Office of the Superintendency of Public.
- Hahm, J., Kim, K. K., & Park, S. H. (2019). **Cortical Correlates of Creative Thinking Assessed by the Figural Torrance Test of Creative Thinking**. South Holland, Netherlands: Wolters Kluwer Health, Inc.
- Hallam, S. (2015). **The Power of Music**. Britain England: iMerc.

วารสารจิตวิทยาและจิตเวชศาสตร์
ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2565

Kim, K. H. (2017, January). The Torrance Tests of Creative Thinking-Figural or Verbal: Which One Should We Use?. **De Gruyter**, 4(2), 304.

Shaughnessy, M. F., & Torrance, E. P. (1998, December). An Interview with E. Paul Torrance: About Creativity. **Educational Psychology**, 10(4), 442-446.

Torrance, E. P. (1993). Understanding Creativity: Where to Start?. **Psychological Inquiry**, 4(3), 232.

